Contemporary Art and Mutual Trust

Çağdaş Sanat ve Karşılıklı Güven

Kredi Ötesi

Beyond Credit

Haziran 19 – Temmuz 25, 2010

June 19th - July 25st, 2010

İstanbul 2010 EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE AVRUPA KÜLTÜR BAŞKENTİ

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

KÜLTÜR A.Ş.

SANAT LİMANI

ISTANBUL 2010 AVRUPA KÜLTÜR BAŞKENTİ SANAT LİMANI
Meclis-i Mebusan Caddesi, Liman İşletmeleri Sahası
Antrepo No:5, Tophane
Tel: 0212 243 90 74
İletişim/mail: sanatlimani@istanbul2010.org
Pazartesi dışında her gün 10.00-19.00 / Everyday except Monday: 10am to 7pm

Sanatçılara, koleksiyoncularına ve galericilerine katkılarından dolayı teşekkür ederiz/We would like to thank all artists and their collectors and galleries for their contribution.

Bulgaristanlı Küratörler Maria Vassileva, Iara Boubnova, Luchezar Boyadjiev tarafından kurgulanan ve gerçekleştirilen, ünlü uluslararası sanatçıların önemli yapıtlarını içeren "KREDİ ÖTESİ-Çağdaş Sanat ve Karşılıklı Güven" sergisi, İstanbul'da düzenlenen "Güneydoğu Avrupa Ülkeleri, Devlet ve Hükümet Başkanları, Kültürel Koridorlar Zirvesi" ile eşzamanlı olarak ve İstanbul 2010 AKB etkinlikleri kapsamında Tophane'de Antrepo alanındaki yeni Sanat Limanı'nda 19 Haziran 2010 – 25 Temmuz 2010 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

The team of three curators from Bulgaria - Maria Vassileva, Iara Boubnova and Luchezar Boyadjiev, conceived and realized the exhibition "BEYOND CREDIT - Contemporary Art and Mutual Trust" with important artworks by famous international artists. The exhibition is one of the significant events of the Istanbul 2010 European Capital of Culture and it is realized on the occasion of the Cultural Corridors Summit of the Presidents and the Prime Ministers of the countries from South-East Europe. It takes place in the new venue of Sanat Limani, situated in the Antrepo compound at the Tophane. The exhibition has been open to the public from June 19th to July 25th 2010.

SERGİ/EXHIBITION

Küratörler/Curators: Maria Vassileva, Iara Boubnova, Luchezar Boyadjiev
Yapım ve Yönetim: Görsel Sanatlar Yönetmenliği ve İBB Kültür AŞ/ Production and Coordination: İstanbul 2010 Visual Arts Directorate and IBB Kültür AŞ
İstanbul 2010 AKB Ajansı Görsel Sanatlar Yönetmeni/ Istanbul 2010 ECOC Visual Arts Director: Beral Madra
Sergi Koordinatörü/Exhibition Coordinator: Ahmet Akif Cansız (Kültür AŞ)
Sanat Limanı Koordinatörü/ Coordinator of Sanat Limanı: Saliha Kasap
Sergi Kurucusu/Exhibition Setup: Derya Bayraktar (Kültür AŞ)
Sergi tasarımı/Exhibition Design: Maria Vassileva, Iara Boubnova, Luchezar Boyadjiev
Grafik Tasarım/Graphic Design: Sanat Yönetmeni/Art Director: Aydın Süleyman
Tasarım/Design: Nazlı Erçetin

"Kredi modern ticari sistemin hayat nefesidir. Değerli madenlerin yaptığından binlerce kez fazla milletleri zenginleştirmiştir. Emeği ateşlemiş, üreticileri tahrik etmiş, ticareti her denize yaymış, her milleti, her krallığı, her kabileyi, her insan ırkını buluşturmuş, tanıtmıştır. Ordular beslemiş, donanmalar donatmış, büyük rakamlara egemen olmuş, milli hakimiyeti akıl, servet ve iyi yönetilen sanayi yoluyla sağlamıştır. Para ticari mal için ne ise, kredi de para için odur. Nakit para nasıl mülkiyet temsil ediyorsa, kredi de nakit parayı temsil eder. Ve o paranın yerini o derece mükemmel alır ki, İskoç okulundan kimi aykırı yazarlar artık nakit paranın ticari açıdan gerekmediğini de iddia etmekteler. Gerçi ben bu fikirde değilim. Hükümetlerin sade bir senet sistemini aşırıya kaçırarak depresyon yaratmadan yürütebileceğini sanmıyorum."

Daniel Webster

(Senatör Daniel Webster ABD senatosunda, 18 Mart 1834'te yaptığı konuşmada ABD Merkez Bankasının gerekliliğini savunmuştur. Bkz: The Writings and Speeches of Daniel Webster, vol. 7, p. 89; http://www.iwise.com/ZBVaz)

"Credit is the vital air of the system of modern commerce. It has done more, a thousand times, to enrich nations, than all the mines of all the world. It has excited labor, stimulated manufactures, pushed commerce over every sea, and brought every nation, every kingdom, and every small tribe, among the races of men, to be known to all the rest. It has raised armies, equipped navies, and, triumphing over the gross power of mere numbers, it has established national superiority on the foundation of intelligence, wealth, and well-directed industry. Credit is to money what money is to articles of merchandise. As hard money represents property, so credit represents hard money; and it is capable of supplying the place of money so completely, that there are writers of distinction, especially of the Scotch school, who insist that no hard money is necessary for the interests of commerce. I am not of that opinion. I do not think any government can maintain an exclusive paper system, without running to excess, and thereby causing depreciation."

Daniel Webster

(Senator Daniel Webster remarks in the US Senate in favor of continuing the charter of the Bank of the United States, March 18, 1834. In: The Writings and Speeches of Daniel Webster, vol. 7, p. 89; http://www.iwise.com/ZBVaz)

Kredi ötesi
Çağdaş sanat ve karşılıklı güven

Aşağıdaki metin size mutlak gizlilik içinde iletilmiştir...

Bu metnin hiç bir parçası, küresel finans krizi ve bunun getirdiği gelecek güvensizliği şartlarında düzenlenen bir uluslararası sanat gösterisi için küratörlük amacı dışında kullanılamaz.

Bu metnin hiç bir parçası, bu krizin bir yan etki olarak yeni kültürel kredi ve yeni kimliğe güven dizileri oluşturduğu anlayışı dışında herhangi bir politik ütopyacılık amacıyla kullanılamaz.

Bu metnin hiç bir parçası, bir grup uluslararası sanatçının eserlerinde mesajın yansıtılması için bir yansıtma ekranı olmanın dışında kullanılamaz. Bu sanatçılar aşağıdakilerle çalışmışlardır: a) insanlar, ülkeler, dinler ve kültürler arasında karşılıklı güven ve inanç; b) piyasanın parasal ve sembolik alışveriş mekanizmaları ve kültürel boyutlarının kriz öncesi/sonrası hali, c) herhangi biçimde sınırları olmayan bir dünya hayalini yaşatmanın yeni yolları, d) para, aşk, ahlak, çok boyutlu düşünce ve en olmayacak gelecek vizyonları.

Aslında en iyisi, bu metni sadece, burada tanımlandığı gibi analitik olmayan ama derinden kendini vermiş şekildeki bir (entelektüel) güvenin ana hatlarını izleyerek düşünmek için bir vesile olarak kullanmaktır. Yine en iyisi, bu metni "Kredi ötesi: çağdaş sanat ve karşılıklı güven, İstanbul" sergisini izlemeye gitmeden önce okumak ve bir daha bakmamaktır!

Bildiğimiz piyasa sona erdi. 2008 sonbaharında çöken küresel finans piyasaları bir güven (inanç), sanal bir etki, ve kârlı yatırımlar üzerine sahte vaatlere dayanıyordu – yatırımcıyı potansiyel yatırımın kârlılığına ne kadar ikna edebilirseniz, o kadar cömert krediler elinizin altında oluyordu... Bu sembolik güven (zincirleri) olgusu -inanç- ile nakit para üretiliyor, sonra bu tekrar yeni kredi zincirleri boyunca daha görünür etki yaratmak ve böylece

Beyond Credit
Contemporary art and mutual trust

The following text is relayed to you in strict confidence...

No part of this text could be used for anything else but as an insight into the curatorial motivation for an international art show in a situation of global financial crisis and dragging insecurity about the future.

No part of this text could be used for any kind of political utopianism apart from the belief that the crisis produces, as one of its side-effects, new lines of cultural credit and new bonds of identity confidence as long as one is willing to look for them.

No part of this text could be used for anything else but as a reflexive screen on which to project the message in the works of a number of international artists who have worked with: a/ mutual trust and confidence between people, their regions, religions and cultures; b/ monetary and symbolic exchange mechanisms as well as cultural aspects of the market before/after the crisis; c/ new ways of visualizing the dream of a world without borders of whatever kind; d/ money, love, ethics, multidimensional thinking and futuristic visions of the most unrealizable kind.

In fact, it would be best if you do not use this text for anything else but as an incentive to think further along the lines of (intellectual) confidence defined here in a non-analytical but deeply committed way. In fact it is best to read this text only before you go to see the show Beyond Credit. Contemporary Art and Mutual Trust in Istanbul and never to come back to it ever again!

***

The market as we knew it is over. The global financial markets that crashed in the fall of 2008 were based on a system of confidence (trust), simulated influence and false promises of profitable investments – the better one can convince an investor of the potential profitability of a project, the more generous credit lines one would secure... The symbolic entity (sequence) of trust – confidence – influence was used to generate cash, which

daha çok kredi elde etmekte kullanılıyordu. Sonunda bu sistem çöktü, çünkü bir noktada bu sembolik etki ve inanç alışverişi döngüsünün tekrar nakit paraya çevrilmesi gerekti, yani somut birikimlerce ifade edilen rakamlar... Ya da başka sözlerle – hemen nakde... ama olmadı. Hemen nakit sağlayacak birikimler, güvencede olsun olmasın, ne derhal ne de bir zaman sonra elde edilebilir değildi.

Sistem, dünya finans sitemine olan güven ve inancın küresel düzeyde aşınması sonucu çöktü. Bunun sonucu, kredinin bildiğimiz şekliyle ölümü oldu.

Böylece, bu metnin amaçları nedeniyle biz, son derece gizli olarak, kredi zincirinin sonunda hemen nakde ihtiyacın – güven zincirinin derhal ihyasının- çağrısını yapıyoruz.

Eski piyasa yok artık, eski kredi biçimi de yok, yeni bir temel inşa edilmeli ve yeni bir güven ve inanç kültürü inşa edilmeli; yeni bir kredi tanımı bulunmalı ve küresel ekonomi tekrar rayına oturtulmalı... Bize söylenen bu.

Büyük dünya güçleri tam da bunu yapmaya koyuldular – Çin ürünlerini kontrole başladı ve Tayvan'la bir ticaret anlaşması imzaladı, ABD başkanlık seçimleri finans krizinin en yoğun dönemine rastladı ve görülüyor ki, yeni yönetim yeni tür bir karşılıklı güven için yeni ittifaklar ve yeni fikirler oluşturma peşindedir. Japonya kendi üretim fazlalarını yeniden örgütlemeye uğraşıyor, hatta Rusya bile petrolden para dışında hiçbir şey sağlamamanın yanlışlığını kabul etmiş görülüyor... Hindistan , Brezilya, Arap ülkeleri ... herkes yeniden konum alıyor, yatırımlarını sağlama alıyor, güven, inanç yolları arıyor.

Avrupa Birliği ise sadece kredi politikalarını yeniden tarif süreci içinde değil; aynı zamanda tarihinin en ağır kimlik krizini de yaşıyor (burada Euro'dan söz etmiyoruz). AB'nin geleceği sadece yeni anayasasının (Lizbon anlaşması) uygulanmasına bağlı değil, Avrupa kavramının AB tarafından yeniden tarifine de bağlı; kıtanın bir yanında en büyük Euro şüphecileri (İrlanda ve İngiltere) var; onları sürekli yatıştırmak gerekiyor; öte yandaki sorun ise AB'nin Türkiye ile karşılıklı güvene dayalı yeni "kredi bağlantıları" oluşturup oluşturamayacağıdır.

was then used further down the credit lines to create more visibility of influence so that one can secure still further credit. Ultimately the system failed because at some point the cycle of symbolic exchange of influence and confidence needed to be transformed back into cash, to numbers backed by solid assets, in other words - to instant liquidity. But it could not. Instant liquidity of assets insured or not, was not immediately available, not even after some time.

The system collapsed due to the universal decline of trust and lack of confidence in the world financial system. The result is the death of credit as we knew it.

Thus, for the purposes of this text we will, very confidentially, call the need for instant liquidity at the end of the credit sequencing - "instant gratification of confidence lines".

***

The old market is gone; the old notion of credit is gone; a new foundation must be established and a new culture of trust and confidence should be constructed; a new definition of credit must be found and the global economy must be put back on track... That is what we are told.

The major world players have started to do just that – China started controlling its products and signed a trade agreement with Taiwan; the presidential elections in the USA coincided with the most active phase of the financial crisis and it seems that the new administration is on its way of defining new alliances and ideas for mutual trust of a new kind; Japan is trying to re-organize its production surpluses; even Russia seems to be acknowledging its failure to generate anything but cash from oil... India, Brazil, the Arab World...everybody is repositioning, solidifying investments, looking for trust and confidence.

The European Union on its turn is not only in the process of redefining its credit policies and finances but is also in the middle of the greatest identity crisis in its history (we are not talking here about the Euro). The future of the EU hinges not only on the successful implementation of its new constitution (the Lisbon Treaty) but also on its ability to redefine the notion of Europe - on one end of the continent there are the greatest Euro-skeptics, Ireland and the UK, that are in a constant need to be reassured, while on the other end of the continent the

AB şimdi bir tarafta İrlanda ile Türkiye arasına başka tarafta Kaliningrad ile Priştine arasına uzanıyor. Geleceği, şimdiye dek hiç olmadığı kadar, ne derece esnek, özgüvenli ve güven telkin edebilir olduğuna bağlı. ... Avrupa Kültür Başkenti İstanbul fikri daha uygun bir zamanda gelemezdi!

Yine de - yeni güven ve inanç kültürü ne olacak? - soru bu! Hükümetlerin ve finans kurumlarının bir ürünü mü olacak o, yoksa kültür ve sanat geleceğin bu yeni vizyonunda bir söz sahibi olacak mı? Kapitalizm ve piyasa ekonomisi büyük ihtimalle kendini yeniden icat edecek – daha önce olduğu gibi – ama; ola ki, kültür ve sanat yeni bir dayanışma, saygı, güven ve inanç vizyonu verebilir mi?

Kriz, anlayış, saygı ve diyalog için operasyonel bir gereklilik yarattı. Diğerinin kültür ve bilgisi bu süreçte çok önemli. Bir yeniden tanımlama sürecinden geçiyoruz ve bu sürecin çekirdeği kimliğe dayalı yeni "kredi bağlantıları"... Öyle görünüyor ki, kültür ve sanat açısından dünya finans krizi güven ve inanç için yeni bir anlayış arayışını tetikledi.

Bizim metnimize bu konuda atıf yapmayın, ama bu kriz beraberinde kültürel ödeme gücü kavramını getirdi - "güven bağlarının derhal kuruluşu" küresel finans piyasaları alanından kültür ve politika alanına kaymak ihtiyacında; yeni dünya düzeni yatırım ve kapital akışı üzerinde kontrole dayandığı kadar tarafların kimlikleri konusunda karşılıklı güvenine de dayalı olacak ve karşılıklı güven bağları hep açık kalacak.

Son on yılda kültürler birbirlerine çok "yatırım" yaptılar – küreselleşme süreci bir yan etki olarak kültürel ürün alışverişini de (yani, - sanat biçiminde bir güven ve anlayışı) ülkeler, şehirler, sanat mekânları, vizyonlar, edebiyat vs. arasında getirdi. Şimdi yatırımları geri alma ve küreselleşmenin kültürel boyutlarına ne yatırım yapıldığını, yatırımlarda para olup olmadığını görme zamanıdır.

Başka sözlerle – şimdi sizin hakkınızda her zamankinden daha çok şey biliyor olmam acaba size ve bana karşılıklı daha çok fayda sağlayacak mı?
Dünya kültürünün süregiden küresel krizdeki ödeyebilme gücünü bilmek zorundayız! Kültürel para dönemi gelmiştir...

question is if the EU will be able to establish new "credit lines" of mutual trust and identity confidence with Turkey.

The EU is stretched now between Ireland and Turkey, and between Kaliningrad and Pristina like never before and its future depends on how flexible, confident and trustworthy it will be... The idea of Istanbul as a cultural capital of Europe could not have come at a better time!

***

However - what will be the new culture of trust and confidence – that is the question! Will it be the product of governments and financial institution alone, or will art and culture have a say in formulating a new vision for the future? Capitalism and market economy will most likely reinvent itself - as before; but maybe art and culture will offer a new vision of solidarity, respect, trust, and confidence?

The crisis has produced operational necessity for understanding, respect and dialogue. Culture and knowledge of the other are of utmost importance in this process. We are going through a process of redefinition and the core of the process is the establishment of new "credit" lines of identity confidence... It seems that from the point of view of art and culture the world financial crisis has triggered a search for new understanding of the notions of trust and confidence.

Do not quote our text on this, but the crisis has brought along the need to introduce the notion of cultural solvency - the "instant gratification of confidence lines" needs to migrate from the domain of the global financial markets to the domain of culture and politics; the new world order will depend as much on control over investment and the flow of capital as on the mutual trust of the partners as far as their identities are concerned and the lines of mutual confidence staying open.

In the last decades cultures "invested" heavily into each other – the process of globalization has as its side effect the exchange of cultural products (that is - trust and understanding in the form of art) between countries, cities, art scenes, visions, stories, and so on. The time has come to call the bets and see what is it that was invested in the cultural aspects of globalization; to see if there is any liquidity in the investments.

(Bu şimdilik kanıtlanması zor bir şey, ama görülüyor ki, Londra'daki Deutsche Bank bürosunun katları artık Alman sanatçılarının adlarıyla anılıyor, doğru mu?)

Sadece gözlerin için!!!

Kültürel para kültürel sermayenin güncel bir kimliğe bürünmesi olup, bu da uluslararası sanat gösterileri, kültür etkinlikleri, vs.nin uzun vadeli bir yan ürünüdür. Madalyonun arka yüzünde ise politik kavramların yeniden tanımı vardır; mesela Avrupa ve onun tüm muhtemel ortaklarını küresel sahneye çıkartabilmesi gibi.

Dünyanın geleceği şuna benzer sorulara verilecek cevaplara bağlı olacaktır: kendimi, öz kimliğimle komşumun kimliğince tehdit edilmiş hissetmeyecek şekilde güvende görüyor muyum? Komşumun benim kimliğime güven ve inanç duyması için ne yapabilirim? Komşumun kimliğine güvenimi nasıl inşa ederim? Komşumu nasıl benimle aynı yolda yürümeye ikna edebilir, nasıl onunla ortak bir geleceğe bakabilirim?

Kredi ötesi gösterisi bu sorulara bir cevap aramak için yapılıyor.

(Ah, bu arada iyi bilinen bir şeyi burada söylemek gerekiyor – şu ya da bu yolla, şu ya da bu şekilde dünyanın her ülkesinin banknotları sanatçıların ya da eserlerinin resimlerini taşır... Öyle değilse bile o ülkenin gurur duyduğu kültür ve tarih kahramanlarının resimlerine taşır; bu da hemen hemen aynı şeydir aslında).

Ama, yüksek finans ve çağdaş alanın katmanlarından birbirini algılamada bir çeşit çelişki vardır. Muhtemelen finans dünyasına göre sanatçılar güvenilmezdir, öte yandan da sanat dünyasındaki ilişkiler tuhaf bir mistisizm üzerine kuruludur. Dolayısıyla bu ilişkiler yönetilemez ve tam olarak kestirilemezdir. Sanat dünyası standardizasyona gelemez; dolayısıyla onunla somut anlaşma olmaz. Yine öte yandan sanat dünyası finans dünyasının "iş yapma" biçimine çok

In other words – the fact that I know more then ever before about you will it help you and me to get along better and in a mutually beneficial way?

We need to know what the solvency of world culture is at the time of the on-going global crisis! The call for cultural liquidity has come...

(This is hard to confirm at present but it seems that the different floors in the Deutsche Bank office building in London are named after German artists, true?)

***
For your eyes only!!!

Cultural liquidity is this kind of transformation of cultural capital into actual identity that is the long term by-product of international art exhibitions, cultural events and all sorts of such things. The flip side of the process is the redefinition of political notions such as, for instance, Europe and its ability to engage all possible partners on the global stage.

The future of the world will depend on the answer to such questions as:
Do I feel so confident in my own identity that I do not feel threatened by my neighbors' identity? What can I do in order to build up my neighbors' confidence and trust in my own identity? How can I build up my own confidence in my neighbors' identity? How can I predispose my neighbor to take a parallel route and let me see his/her ways into the shared future?

The Beyond Credit exhibition is meant to visualize possible answers to these questions.

(Oh, one well known fact is worth mentioning here – in one way or another, in one form or another the paper bills of money from countries all over the world carry images of artists and/or art works on their faces...; if not that – then some kind of images of heroes of culture and history that a country is proud of, which is more or less the same...)

saygılı gibi görünmektedir, çünkü burada her şey kesinkes sözleşmelerle, zararı tazmin mekanizmalarıyla, dikkatli planlamayla ve kayıt altına alınmış standartlarla yürütülür; hepsinin de kitaplarda yeri vardır.

Aynı zamanda finans ve sanat dünyası arasında benzerlikler de görülür. Mesela, finansın çok uzmanlaşmış dili nasıl normal insanlar tarafından anlaşılmıyorsa, "çağdaş sanat"ın ne anlattığı onlarca anlaşılmaz, çünkü çoğu zaman en üst derecede karmaşık ve konuyu bilmeyenler açısından ulaşılmaz kalır...

Gerçekte, sanat dünyasının temellerinden biri güven olgusudur – çoğu zaman ilişkiler imzalanmış belgelere dayalı değildir; verilen söz senettir, sualsiz kabul edilir. Şu bildik "ahde vefa" sözü her zaman saygı görür, bilindiği manada söylenmese bile... Yine de son kriz bunların hepsine şüphe düşürdü; bazen bir projenin özellikleri karşılıklı güveni sürdürmeyi güçleştiriyor.

Şimdi mesela Ahmet Öğüt'ün katılımını ele alalım; o bu gösteride Türkiye'den katılan tek sanatçıdır; konu da karşılıklı güvendir. Kendisi bu gösteride rol almayı tek şartla kabul etti – kendi katılımının masraflarını kendi ödeyecekti. Neden o sergi organizasyonunun normal yollarını kabul etmedi; bu metnimizin konusu değildir- küratörler şartı kabul etti ve sanatçının durumuna sorgusuz saygı gösterdiler. Tahminimiz o ki konunun tamamen resmi ve tanıtımsal amaçlı oluşunun bunda etkisi var (2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul); ya da konu sergi fonlarındaki karmaşıklık olabilir (özel ve kamu fonları konusu); bunun politik ve sanatsal ilişkilere ve ifadelere yansıması olacaktır; vs. Bunlar tamamen Türkiye'ye özgüdür ve biz yabancılar bu konuda daha fazla konuşmuyoruz. Burada sanatçıya ve organizatörlere güvenmeyi seçtik; Ahmet Öğüt'ün buradaki katılımı sergi düzeyinde kalacak; ama serginin tanıtım boyutuna dahil olmayacaktır. Düşündük ki, bu karşılıklı güven ve yükümlülükler, seyirciye görünmese bile, serginin vurguladığı güven konusuna bir katkı olacaktır.

Böylece Ahmet Öğüt'ün eserleri sergiye "sponsorsuz bölüm" kaydıyla girmektedir. Bu ibare tüm broşürler ve basılı malzemede ve eserlerin yanında yer alacaktır. Aslında sanatçı organizatörlerle bir ücret anlaşması yapmamıştır

Yet, there is a certain contradiction in the perception of each other between the spheres of high finance and contemporary art. The financial world probably thinks that artists are unreliable and that, on the other hand, relations in the art world are based on strange mysticism - these relations are not regulated and are quite unpredictable as a whole. The art world seem not be capable of standardization and that's why it can not be negotiated adequately. On the other hand, the art world seems to have a high degree of respect for the world of finance while "professing" the notion that in that world everything is based on precise contracts, on mechanisms for compensation, on careful planning, and registered standards fixed somewhere in the books.

At the same time there are many similarities between the world of finance and the art world. For instance, the extremely sophisticated jargon of finance is just as hard to grasp for normal people as it is hard for them to get the point of "contemporary art", which many a time is synonymous to utmost complexity and inaccessibility for the uninitiated... In fact, one of the main ingredients of the art world is the notion of trust – most of the time relations are not based on signed documents while the verbal agreement has the status of a solid contract, which is honored unquestionably. The notorious "we have a deal" is unanimously respected though not always spoken in quite this way... Nonetheless, the latest crisis puts all of that into doubt; while sometimes the specifics of a project are such that it is hard to maintain mutual trust...

***

Let's take for instance the case with the participation of Ahmet Öğüt, the only artist from Turkey in this show, for it concerns the issue of mutual trust. He accepted the invitation to take part under one condition – his participation would be self-sponsored. Why did he choose not to accept the normal ways of exhibition organizing and funding is not of concern to this text - the curators of the show accepted and respected the artist's position without questions. We were guessing that it might have to do with the all over official and promotional character of the framework event – Istanbul Cultural Capital of Europe 2010; or it may have to do with complexities of funding, with issues of public and private, with aspects of political and artistic relations and statements, etc. that are so specific to the Turkish situation that as foreigners, we would not dare speculate any further. We decided to trust the artist as well as to trust the organizers that our decision in the case of Ahmet Öğüt works participating in the show but not in the promotional aspects of the event will be honored and respected. We thought this situation of mutual trust and obligations, though not visible to the audience, would be a contribution to the whole question of trust posed by the show.

(bu nedenle de bu eserler alışıldık tarzda çoğaltılamaz), o ve küratörlerin yalnızca sözlü bir anlaşması vardır - "anlaştık" sözüne ve karşılıklı güvene dayalı bir anlaşma.

Ahmet Öğüt'ün eserlerini alalım: "Mükemmel Aşıklar" (2008) bu eserlerden birinin adı; bir yanı ile en özel eser, öte yandan mizahi potansiyelini ile en toplumsalı. Birbirine tam uyan boyutları, şekilleri ve metalik renkleri ile iki metal para, Euro ve Türk Lirası, iki aşık gibi yatağa girmiş; paranın konvertibilitesinin ve uyumunun kolaylığı ile ilgili bir yorum bu. Ama bu kolaylık, diğer tüm alanlarda güven ve anlayışın ütopik bir rüya olduğunu acı şekilde bize anlatıyor. Para – en bayağı ortak payda, burada öylece gösteriliyor- öyle bayağı ve öyle yaygın ki, dış görünüşü bile aynı... Bu yorumun bir başka boyutu, ekonomi ve finansta bir bağlantı varsa, bunu diğer bağların da izleyeceğidir; çünkü eğer paralar giderek daha çok birbirine benzer ve soyut değer taşırlarsa, belki diğer her şey de basit, takas edilebilir nesnelere dönüştürülebilirler.

Futbolun güzelliğine, bu oyunun kitleleri çekişi ve insanlar arasında inanılmaz güven bağları oluşturmasına hayran kalmışsanız; belki aynı sanatçının 7 metre uzunluğundaki resmine yakından bir bakmak ve onunla gelen bir futbol yorumu ses kaydını dinlemek istersiniz. "203 Mehmet Yıldız" (2009) çalışmasında Türk profesyonel futbol liginin tüm oyuncularının adı "Mehmet Yıldız"dır – basit ama hayli etkileyici. Tablodaki resim 11 kişilik bir oyuncu grubunun geniş bir fotoğrafı gibidir. Normalde futbolda oyuncu ismi yıldız ismi gibidir; bunun halkla – medyayla ilişkiler yönü ve para yönü vardır. Burada tüm oyuncular, rekabetten ender derecede arınmış bir kardeşlik içinde, sadece oyun kaliteleriyle birbirlerinden ayırt edilirler; ama seyircinin bunu bilmesine imkân yok... Ses kaydında oyunun yorumu göremediğiniz hızlı ritmi yansıtır; ama kişi hangi oyuncunun hangi pozisyonda – skor, penaltı, yedek değişimi- oynadığını bilmez; hepsi aynıdır... Geriye kalan futbolun ekonomik tarafının büyü bozumu ve o gerçek ve temel oyun hakkında sıcak bir duygudur; tıpkı çocukların boş bir arsada futbol oynarken duydukları gibi.

Öte yandan serginin resmi karakteri kendi kendisinin sponsoru olma gibi "ciddiyetsizlikleri" kaldırmaz; basılı malzemedeki "sponsorsuz bölüm" notunu da. Ama bir yabancının bilemeyeceği nedenlerle bu not sergi sahnesinde

Thus the works of Ahmet Öğüt are exhibited under the special signage of "Sponsor-Free Zone" and this note was supposed to appear in all printed materials (flyer and catalogue) related to the show always next to the reproductions of the works. In fact the artist did not sign a loan agreement with the organizers of the show, (and that's why his works can not be reproduced in the usual way) and he and the curators had only a spoken agreement for his participation – precisely the kind of "we have a deal" contractual agreement mentioned above that is based on mutual trust and that is so typical for the art world. However, such an arrangement creates many problems and at the end nobody is fully happy or satisfied... Except maybe the viewers who enjoy the works and the show while paying attention to the stand of the artist too.

"Perfect Lovers" (2008) is the title of one of these works and it is the most intimate in scale and yet the most public in ironic potential. The perfectly matching size, shape and metal color of the two coins, the Euro and the Turkish Lira, put side by side as a pair of lovers in bed, is a comment on the easiness of monetary conversion and adaptability. This ease however only makes it ever more painful to realize how in all other areas trust and understanding are a utopian dream... Money – the lowest common denominator is revealed here as just that – so low and so common that it even looks the same... Another angle for interpretation of this work is the suggestion that if there is a link in economy and finance, all other links will follow for if money becomes more and more identical in appearance and abstract as value, then maybe everything else could be reduced to simple, interchangeable items.

If you have ever wondered about the beauty of football, the mass appeal the game has as well as the incredible bonds of trust between people it is able to establish – you may want to pay closer attention to both the nearly 700 cm long scroll drawing by the same artist and the sound track of a commentary of a football game that comes with it. In "203 Mehmet YILDIZs" (2009) all the players in the Turkish professional football league who share the same name "Mehmet Yildiz" are portrayed – in a simple yet highly convincing manner. The image of the scroll looks like a stretched photograph of an 11-players squad. Usually in football the name of the player has a star appeal, which translates into public and media attention as well as money. Here all the players, forming an unlikely none-competitive fraternity, are differentiated only by the quality of their game, which the viewer has no way of knowing actually... In the sound track the commentary of the game consists of relating the fast action that you can't see except one is totally confused

sorun olmadı, oysa basılı malzemede oldu. Belki bunun nedeni serginin unutulup gitmesi, basılı malzemenin kalmasıdır....

Gerçek sergi eser yaratıcıları için basılı kâğıtlardan daha önemlidir... Bir başka nokta da güvenin asla elde var kabul edilmemesidir; güven bağlamla ilgilidir. Ve güven en ufak yanlış anlamada, en ufak bir şüphede yaralanabilir.

Oysa serginin resmi karakteri, kendinin sponsoru olmak ya da sergi broşürlerine "sponsorsuz bölüm" gibi ibareler eklemek şeklindeki "hafiflikleri" kaldırmaz. Bir yabancının bilmediği nedenlerle sergi içindeki böyle ibareler sorun olmazken, basılı materyaldekiler (broşürler, ilanlar vs.) sorun olmuştur. Belki mesele, sergide olanlar zamanla unutulurken, kataloglardaki yazıların herkesin görmesi için kalacak olmasıdır. Bir etkinlikte hem sanatçı hem de küratörlerin sergiye birbirinden güzel eserleri çıkarmayı ilk amaç olarak benimsemelerinin gelecekte kalıcı etkileri olacaktır; bu da sanatçının katalogda tanıtılmasına (ya da tanıtılmamasına), resimlerinin olup olmamasına, "sponsorsuz bölüm" ibaresinin olup olmamasına, sponsorsuz bölümün broşürde boş geçilmesi ya da resimlerinin konulmasına bağlı değildir.

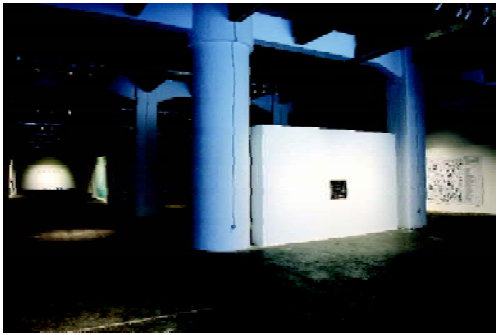
Buradaki basit gerçek, serginin kendisinin yaratıcıları için basılı materyalden daha önemli olmasıdır; promosyon konuları ise beklenebileceği gibi sponsorlar için daha önemlidir; bunun tek istisnası o sanatçının standını desteklememeleridir. Bu serginin verdiği en anlamlı mesaj güvenin herzaman elde ve hazır olamayacağıdır; güven çok şartlara bağlıdır ve çok hassasiyetle ele alınmalıdır – en ufak bir yanlış anlama, amaç ve niyetlerdeki en ufak bir şüphe gölgesi onu yaralar.

as to which player on which side is credited for which action – scoring, penalties, substitutions – it's all the same... What is left is demystification of the economical part of football and a very warm feeling about the real basic game, a feeling like the one all young boys have experienced while playing football on the neighborhood pitch.

However, the official character of the event does not tolerate such "frivolity" as self-sponsorship, let alone the "sponsor-free zone" note in the printed matter for the show. For reasons unclear to a foreigner, the note in the actual exhibition space is not a problem, while such a note in the printed materials (flyer and catalogue) is a problem. Maybe the problem is that the memory of the show will go away while the catalogue will remain for all to see. In any event, this case has some implications for the future regardless of the way the participation of the artist in the show is presented (or not) in the catalogue – with or without images; with or without the "sponsor-free zone" note; with altogether empty pages or with an installation photograph from the very "Sponsor-free Zone" in the exhibition that both artist and curators had so happily agreed to have as the specific pre-condition for the presence of a set of wonderful works in the show!

The simple implication is that the actual exhibition is still more important to the creators of art then the printed materials; the promotional aspects are expectedly more important to the sponsors then they are to the artists except when these disregard the artists' stand. The more relevant implication for the meaning of this show is that trust is never to be taken for granted; trust is very context specific; and it is a very delicate thing to deal with – trust can be betrayed by the smallest margin of misunderstanding, by the tiniest shadow of doubt in motivation and purpose.

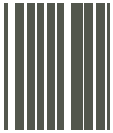

Ahmet Öğüt

Ana Prvacki

"Parmaklarınızın Ucunun Ucunda (Temiz Bir Para Kültürüne Doğru)" (2007) Bu videonun hayli alaycı vurgusu paranın "kirli" olmasıdır – çünkü insanlar ona dokunmakta ve onu kullanmaktadır... bu basit gözlem yeni bir "ticari" ürün için tanıtım videosuna çevrilmiştir: para temizleyen ıslak mendil (kara para aklayan makineler de yakında gelecektir). Klipteki oyuncu tüm güzelliği ve sevimliliğiyle, yeni ürünün nasıl kullanılacağını gösteren bir tanıtımcıyı oynamaktadır, "para aklama"nın negatif etkisi kaybolmakta; bu yasadışı iş günlük hayatın sevimli bir parçası olmaktadır. ... ne yazık ki, bu iş bazı yerlerde çok aşırıdır; ne kötü ki, dünyadaki finans işlemleri bu videodaki kadar saydam ve basit değildir. Bu yorumda paranın bazen insanları nasıl birleştirdiği (çünkü herkes onu kullanıyor), bazen da nasıl ayırdığı gösterilir (çünkü kimi para kullanıcıları bu dünyadaki komşularına iyi davranmakta çok isteksizdirler...)

Ana Prvacki

SERBIA

"At the Tips of Your Fingertips) Towards a Clean Money Culture)" (2007) The highly ironical statement of this video is that all money is "dirty" – literally, because people are physically touching and using them... The simple observation is made into a short promotional video clip for a new "commercial" product – money cleaning wet wipes (with a promise of money laundering machines coming soon). The artist in her usual beautiful and friendly self is playing the role of the promotional agent demonstrating how to use the new product - the negative aura of the term "money laundering" is vanishing; the illegal practice becomes a funny part of everyday life... It is too bad that in some places the practice is overwhelming; it is too bad that financial transactions in the world are not as transparent and simple as in this video. This is a comment on how money sometimes unites people (since everybody is using it) and sometimes disunites people (since some money users are too ill motivated to be of any good to their fellow inhabitants of this world...)

Anetta Mona Chisa & Lucia Tkacova

a) "Das Kapital'de Tüm Noktalar" (2007)

Uzun ve zahmetli bir çalışmayla sanatçılar Das Kapital eserindeki tüm noktaları, elde yapılmış ve özenle sayılmış küçük siyah toplara dönüştürmüşler ve onları yerde duran bir basit çantaya koymuşlar. Bu alaycı yorumdan yola çıkarak insan ekonomik teori üzerine bir projeksiyon yapabilir – görülüyor ki, şu küçük nokta ve virgüller, bir kriz vurduğunda ve birikimler gittiğinde büyük bir şirket ya da bankada okunan kitaplardan tek geri kalanlardır.

b) "Düzenden Sonra" (2006)

1911'de çizilmiş kapitalizm iktidar piramidini gösteren ünlü karikatürden esinlenerek bu eser toplumsal sistemlerdeki iki değişik hiyerarşi temsiline işaret ediyor. Büyük bir panoda kapitalist piramide seçenekler görürüz – bunlardan biri "insan dekoru"dur, totaliter sosyalizmce (ve Nazi Almanyası'nca) kullanılır. Diğer piramit ise bayan sanatçılarca inşa edilir. Burada sanatçılar, serbestçe bir sanat gösterisine katılanlar olarak bulunurlar.

Anetta Mona Chisa & Lucia Tkacova

ROMANIA&SLOVAKIA

a/ "All Periods in Capital" (2007)

If money is ever more identical in appearance and abstract in value, then everything could be reduced to simple, interchangeable items - this is as general a suggestion as one can find in The Capital by Karl Marx, which he wrote in the 19th c. The most complex item can be reduced to a blueprint for social experimentation and human life manipulation (let's say by the totalitarian regimes in Eastern Europe) or to an irreverent gesture of de-ideologizing – like in this work.

Using prolonged and tedious physical labor, the artists have transformed all the periods in the printed edition of Marx's book into small black balls, hand-crafted and meticulously counted, to put all of them into a simple bag placed on the floor. Starting from this ironical comment one can make a projection about economical theory – it seems that the little dots and commas are all that is left on the books of a corporation or a bank once a crisis hits and assets are wasted...

b/ "After the Order" (2006)

Based on the famous caricature from 1911 representing the social pyramid of capitalism, the work refers to two different representations of hierarchy in social systems. One of them is capitalism in its classical form; the other - neo-capitalism in the countries of former Soviet Block Eastern Europe. The new social layering of the Slovak society is visualized in photo collages that make clear who is the "master" and who the "servant" is these days. On a large billboard we see alternatives to the pyramid of capitalism – one is the "human decoration" used by totalitarian socialism (and Nazi Germany) during mass celebrations on stadiums whereupon large number of athletes were constructing a high, Babylon-tower-like, structure from the balancing of their trained bodies. The other pyramid is generated by the artists as a group performance by none-athletes (only female) who are acting on their free will as participants in an artistic event rather then in an ideologically motivated action "after the order" has been given to construct a human pyramid. This "living monument" to human solidarity is based on a mutual support system (of trust) between free-acting participants in a group event.

Aristarkh Chernyshev

"Lirik Ekonomi" (2005)
Dijital ekran objesi yaratıcı düşüncenin para – söz (ya da değer) dizisini araştırır. Shakespeare'den alınma mısralar bilgi şeritlerine "kanalize" edilir. Böylece zor okunan bilgi bitleri haline dönüşürler. Bu halde daha çok menkul kıymet alım satım bilgi bantlarına benzerler.

Aristarkh Chernyshev

RUSSIA

"Lyric Economy" (2005)
The digital display object explores the money-to-words (or value) line of creative thinking - phrases taken out of the writings of William Shakespeare are "siphoned" through the info stripe in order to become barely readable information that looks like it refers to stock exchange rates and prices. It does not matter if these are linked to a real time feed from Wall Street or to some fictitious database; or to the frivolous ideas of the artist. What matters in this work is the suggestion that for normal people all those games and speculations on the stock exchange are as transparent as... well, as is Latin to most of us... The metaphor of the "information highway" refers literally to the power of global capital – it is moving; it is unclear to normal people; it is mesmerizing to watch; it is threatening to think about; ...and yet, it is somehow funny when you try and see it as just another fetish of modern times.

need to say

Ciprian Muresan

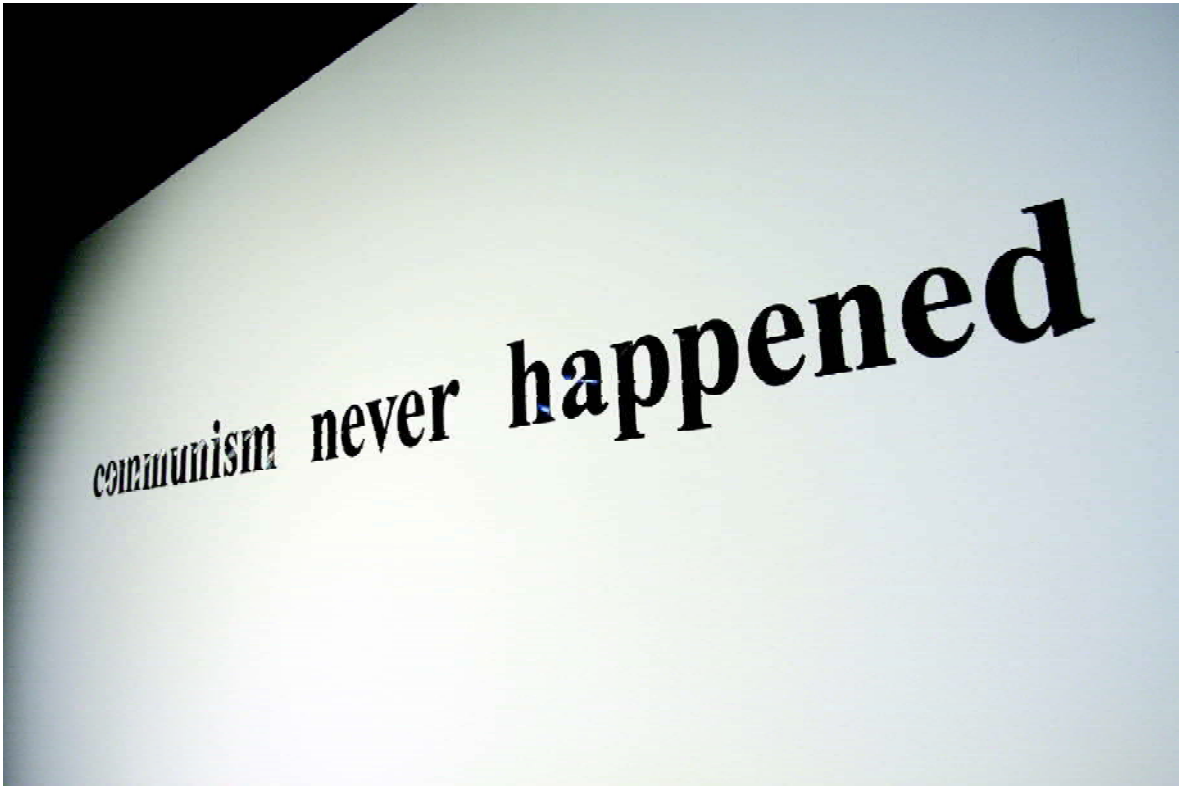
"Komünizm Hiç Olmadı" (2006)
Kötü haber (ya da iyi haber, nasıl kabul ederseniz), "komünizmin hiç olmadı"ğıdır! Muresan'ın metinsel çalışması seyirciye bunu "haykırır". Sanatçı Çavuşesku Romanyası'nda doğmuş ve büyümüştür. Ancak takdir seyircinindir, komünizmin neden-nasıl olmadığına o karar verir: herkes için mutlak adalet ütopyası mı, vaad mi, gerçek mi, sosyo-politik ve ekonomik bir proje mi; vs...

Ciprian Muresan

ROMANIA

"Communism Never Happened" (2006)
The bad news (or the good news, depending on what you believe in...) is that "Communism Never Happened"! This is what the textual installation by Ciprian Muresan is "shouting" at the viewer. Coming from an expert, the artist was born and raised in Romania of the dictator Nicolae Ceauşescu, this statement is hard to argue with. However, it is up to the viewer to decide in what exactly way Communism never really happened – as a utopia of total justice and prosperity for all; as a promise; as a reality; as an idea; as a social, political and economical project; as...what? While all of us would agree that this is true, the blunt revelation triggers questions about the future – is this a promise or a threat? The single letters of the slogan-like text are laser cut outs from real vinyl records from the time of Ceauşescu, records full of patriotic music – another reminder that it is not the past that we have so many problems with right now but the future.

communism never happened

Cristina Lucas

"Popüler Dünya Ekonomisi" (2010)
Bu esere göre para tüm dünyada en düşük ortak paydadır. Her yerde para vardır, sevilir – nefret edilir, yapılır – tüketilir, alınır – verilir, kullanılır – israf edilir, iyiye – kötüye harcanır, vs. Eserdeki siyasi haritada her ülkenin ismi yerine o ülke argosunda paraya verilen isim vardır. Harita "para konuşur" özdeyişini resimleştirir.

Cristina Lucas

SPAIN

"World Popular Economy" (2010)
This work confirms the fact that money is the lowest common denominator allover the world – there is money everywhere and it is loved and hated, made and wasted, given and taken, used and abused, for good and for bad, and so on... The chart-like political map of the world is covered with multitude of hand-written words – one to each state or a territory. There are no names of countries. The borders are marked with markers and the words are jargon words that signify "money", or rather – the local equivalent to what in the USA for instance, is "bucks". The jargon words are collected by the artist and while the collection is growing the world seem to be getting smaller and smaller as it is filled up by words that may look different by mean the same thing – money. The map is visualizing the expression – "money talks..."; the linguistic layer of "research" is a demonstration that the world is indeed a unified whole, although the only cause of unification might be the mutual trust based on "bucks" - money is what it is, but it is somehow part of everybody's identity...

BUCKS
DOUGH
BUCKS
PLATA
GRANA
BABKI
DOUGH
YINZ
DUIT
BUCKS

Christian Jankowski

"Bunu Yarın Oynayacağım" (2003)
Sanatçılar ünlü "Cinecitta" önünde durup geçenlerle konuşur. Turistlere kim oldukları ve kim olmak istedikleri hakkında çeşitli sorular sorulur. Cevap veren, hangi filmde oynamak ister. Eser 2 bölümden oluşur. "Casting" adlı birinci bölümde sorular sorulur, böylece seyirci cevaplayanların fikir ve duyguları hakkında bir kanaat edinir. "Film" adlı 2.si birkaç kişiyle çekilmiştir. Bunlar sanatçılarca şans verilenlerdir.

Christian Jankowski

GERMANY

"This I Play Tomorrow" (2003)
For this project the artist was "stalking" and interviewing tourists in front of the famous Cinecitta (Italian for Cinema City), the movie making complex of studios in Rome. The tourists are asked various questions meant to reveal who they are and most importantly – to indicate hidden desires to be somebody else for even a little while. The artist is asking questions about what movie the person interviewed might want to play in if given the chance... The work consists of two parts – in the long running "Casting" the tourists are interviewed one after the other so the viewer gets an insight into the minds and emotions of people. The second part titled the "Film" is filmed with just a few tourists – those selected by the artist to be given the chance, on the very next day, to come back to the film studios and play the part they choose in a real movie directed by the artist and filmed among the real sets that are kept in Cinecitta.

After gaining the trust of people by paying attention to them, the artist is giving them a chance to fulfill a dream - be in a movie, and be somebody else. It is a comment on the power of art to "transform" people's lives; to establish trust and to deliver on a promise.

Ingeborg Lüscher

"Füzyon" (2001)
21. yüzyılda hem rekabet, hem de kültürlerarası anlayışın evrensel alanlarından biri futboldur. Para, sinema, ya da pop müzik gibi evrensel cazibe, güven ve karşılıklı inancın pekiştiği alanlardandır. Bu haliyle kriz sonrası iş, ekonomi ve finansın tam zıddıdır.

Burada sanatçı 2 İsviçre futbol takımı arasında dostça bir maç oynatır. Oyuncular son moda takım elbiseler giyerler Anlaşılmaktadır ki: a) iş hayatı sert bir oyundur. b) futbol da sert bir oyundur. Futbolda dönen paraya da bir gönderme vardır.

Ingeborg Lüscher

GERMANY

"Fusion" (2001)
One of the universal fields of competition as well as cross-cultural understanding in 21st century is football. In some way football, just like money, the movies, or pop-music has such a universal appeal that it is one of the major fields where trust and mutual confidence is established. In this way it is the exact opposite to business, economy, and financial dealings after the crisis.

In this work the artist organized a "friendly" game between two Swiss football clubs. The players are dressed to play in totally fashionable business suites. You can't tell who plays for which team but it is clear that: a/ business is a cruel game where anything goes - we can observe in vivid detail all the "dirty tricks" of the players; b/ football is a cruel business - the physical part and the competitive tension of the game that gives joy to millions is no metaphor... One is also reminded of the money involved in football – like all those TV commentators who make comments such as: "there are 231 millions of dollars on the pitch today..." (That would be the total worth of the players involved in the game at that particular moment).

Igor Eskinja

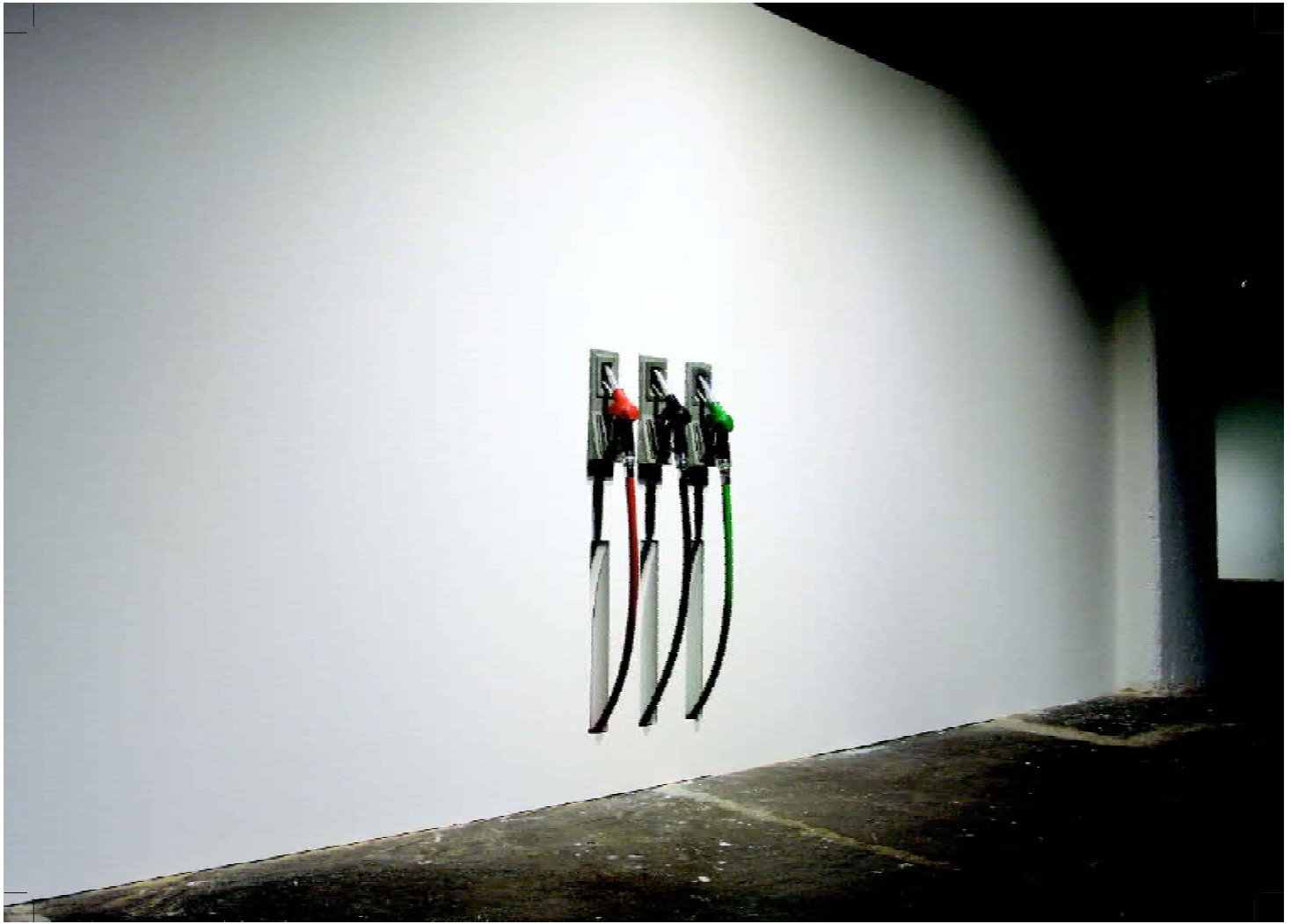
"Harikalar Duvarı" (2007)
Basit enstalasyon enerjiye olan açlığı yansıtır. Bu nedenle dünya ekolojik felakete gitmekte, savaşlar yaşanmaktadır. Buradaki 3 benzin pompası Marcel Duchamp'a gönderme yapar. İnsanı faydalandıran su kaynağının yerine makineyi faydalandıran enerji kaynağı, benzer ama şiirsel bir biçimde geçer.

Igor Eskinja

CROATIA

"Wonderwall" (2007)
The simple installation refers to the hunger for energy resources (fuel, gasoline, oil) which is the main reason for the world going down the path of ecological disaster, for a lot of recent wars, for constant concern as well as for huge profits. The usually smelly but shiny gas stations are reduced here to a source of ready-made objects. Taken out of context and positioned on the wall in a imitative yet poetic way, the three gas pumps in this work are like homage to Marcel Duchamp – instead of the human-use water fountain there is the nature depleting and machine-released "fountain" of energy resources. With their brightly colored hoses the gas pumps are almost like a tool to teach the color wheel. In the context of this show the work demonstrates the reversibility of assets - between natural resources and financial instruments there is always the human mediation that is often bordering on abuse. Oil, one of the main sources of "wealth of nations" (and individuals) is made a mystery here - it acquires the status of wonder, a miracle from fairytales that one can trust in but can never actually touch or posses physically.

Ivan Moudov

"Çöp" (2009)
Bu sanatçı son finans kriziyle doğrudan bağlantı halinde bir video eser çekmiştir. 2009-2010 arası İsviçre'de kaldığı 6 aydaki faaliyetlerinden esinlenir. Zürih'te bir yabancı olarak yaşarken şehrin yerlileri için bile İsviçre kanunlarına uygun olarak çöpü ayrıştırıp atmanın zor olduğunu görmüştür. Doğru düzgün bir iş bulamayan sanatçı komşularına bir iş önerisinde bulunur. Çöplerini olduğu haliyle arabasına koyup Alman sınırından geçirecek ve orada atacaktır. Alman çöp kanunları daha gevşek, Alman sınırı yakın, sanatçının arabası da büyüktür. Ortaya iyi bir iş çıkar...

Ivan Moudov

BULGARIA

"Garbage" (2009)
IIn direct relation to the recent financial crisis the artist has produced a new video work. It is based on the activities he undertook while on a 6-months residency in Switzerland in late 2009 and early 2010. Living in Zurich as a foreigner he realized that even for local people it is confusing to sort out the garbage and to dispose of it in a way that complies with the Swiss rules and regulations. So, the artist, who like any artist is in a constant need of money and can rarely find a steady job, offered to perform a service to people he got to know in Zurich – he would collect their garbage and when he has a full load in his Hyundai Trajet mini-van, he would take the garbage bags across the border to Germany. There he would dispose of them in whatsoever (but legal) manner... As the rules about garbage in Germany are more relaxed, the distance is short and the artist's car is relatively big – the enterprise or rather, the self-invented and self-employment-based alternative job, paid off quite nicely. The simplicity of the money-earning alternative is both context-specific and critical of the situation in life; it also makes people trust in each other more...

Kiril Prashkov

"Rahat Aydınlanma" (2010)
Kapitalizmin krizden önceki son aşaması, Doğu Avrupa'nın eski sosyalist ülkelerinin vahşi kapitalist dönüşümüydü. Komik olan şu ki, tüm bu sürecin en materyalist boyutu egemen oldu.

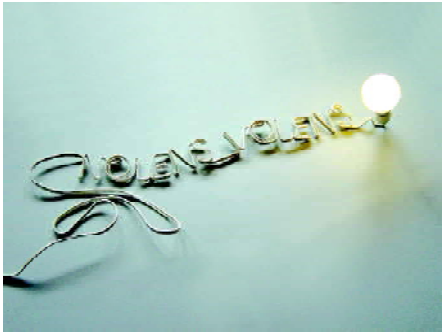
"Rahat aydınlanma" (2010), para, rüşvet, erdem ve toplumdaki materyalist güdüye işaret eden bir dizi Latince deyimdir.

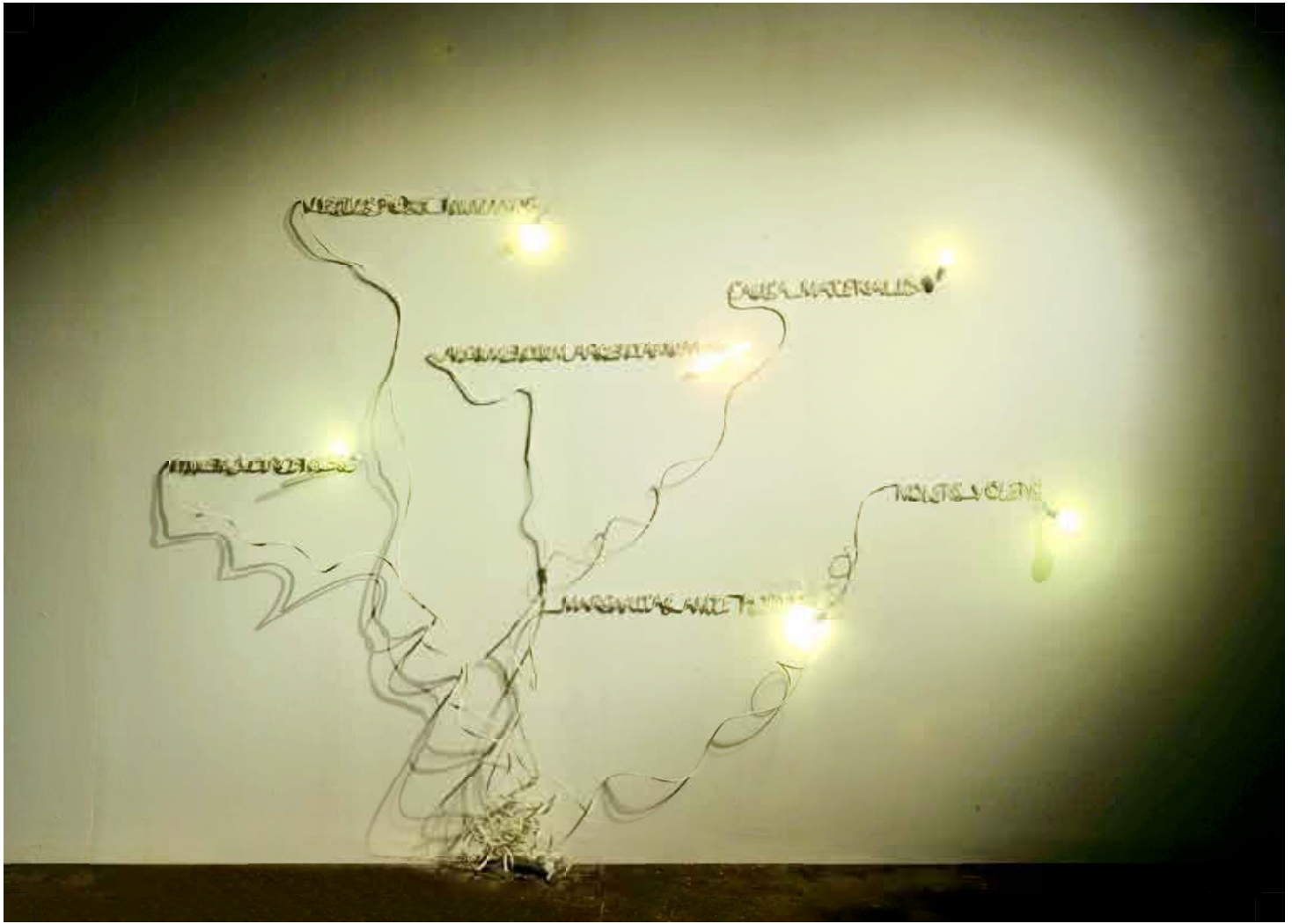
Kiril Prashkov

BULGARIA

"Convenient Enlightenment" (2010)
The most recent upgrade of capitalism to emerge prior to the Crisis is the wild capitalist transformation of former socialist countries of Eastern Europe between 1989 and 2008. It is the most ridiculous one too as it emerged out of real socialism – a classless model of society that was supposedly based on justice and equality for all but... Real socialism was the final product of modernization and secularization in Europe that started with the Renaissance, the Enlightenment and the French Revolution. Capitalism is also a product of that. It is ironic that the most materialistic aspect of the process got the upper hand.

"Convenient Enlightenment" (2010) is a group of actual Latin phrases referring to money, bribery, virtue, and ultimately to the role of the materialistic drive in society. Derived from the wisdom of the Ancient Romans the phrases have a new urgency: VIRTUS POST NUMMOS /virtue comes after money/; ARGUMENTUM ARGENTARIUM /bribe/; MARGARITAS ANTE PORCOS /pearls before swine/; PANEM & CIRCENSES /bread and circuses/; CAUSA MATERIALIS /material cause/ and NOLENS VOLENS /willy-nilly/. This is a "manual" for how to subdue one's consciousness in the material world of today. The attached electrical bulbs of various shapes at the end of each cord are a reminder that reason has little to do with ethics...and that nearly everything could be justified by reason.

Krassimir Terziev

"Truva Savaşları" (2005)
Bu film sahte güven ve beklentiler, sömürü ve küreselleşme, eğlence endüstrisi, ve birinin hayatını değiştirmek isteyip başaramaması üzerinedir. Hollywood yıldızı Brad Pitt'in yerine burada bir Bulgar genci geçmiştir...

Krassimir Terziev

BULGARIA

"Battles of Troy" (2005)
This is a film about betrayed trust and expectations, about exploitation and globalization, about the workings of the entertainment industry, about wanting to change one's life and not succeeding... The artist found out that most of the young man that were used as extras in "Troy", the Hollywood blockbuster with Brad Pitt, were actually young Bulgarian man. He decided to find them and to interview them. He wanted to tell their story to the rest of the world. "Battles of Troy" became a saga on its own – from the misleading contracts and the false promises of a career in the movies (or at least a beer with Brad Pitt); to the hilarious experiences of being a Greek soldier one shooting day and a Trojan soldier on the next; to the stories of getting involved with the people from the local community in a remote small village on the Pacific shores of Mexico.

The work represents the reversed process of casting – actors are interviewed after the production of the film; the whole story is a story of debriefing much like after a spy mission into the "cold"... The young man have lost trust in the system of one global industry but have gained trust in their own ability to cope with the world, even up to the point of organizing a strike, of rebelling and revolting.

Lia Perjovschi

"Sonsuz Dünya Koleksiyonu" (1990-bugün)
Sanatçı "Sonsuz Dünya Koleksiyonu"na 1989'da Berlin duvarının çöküşüyle başladı. Binlerce nesne vardır: bilinen ve tuhaf, komik ve saçma, masum ve çirkin vs. Şimdi dünya, 1989'dan daha küçük bir yer olsa da, daha iyi ya da güzel bir yer değildir... daha küreseldir, o kadar...

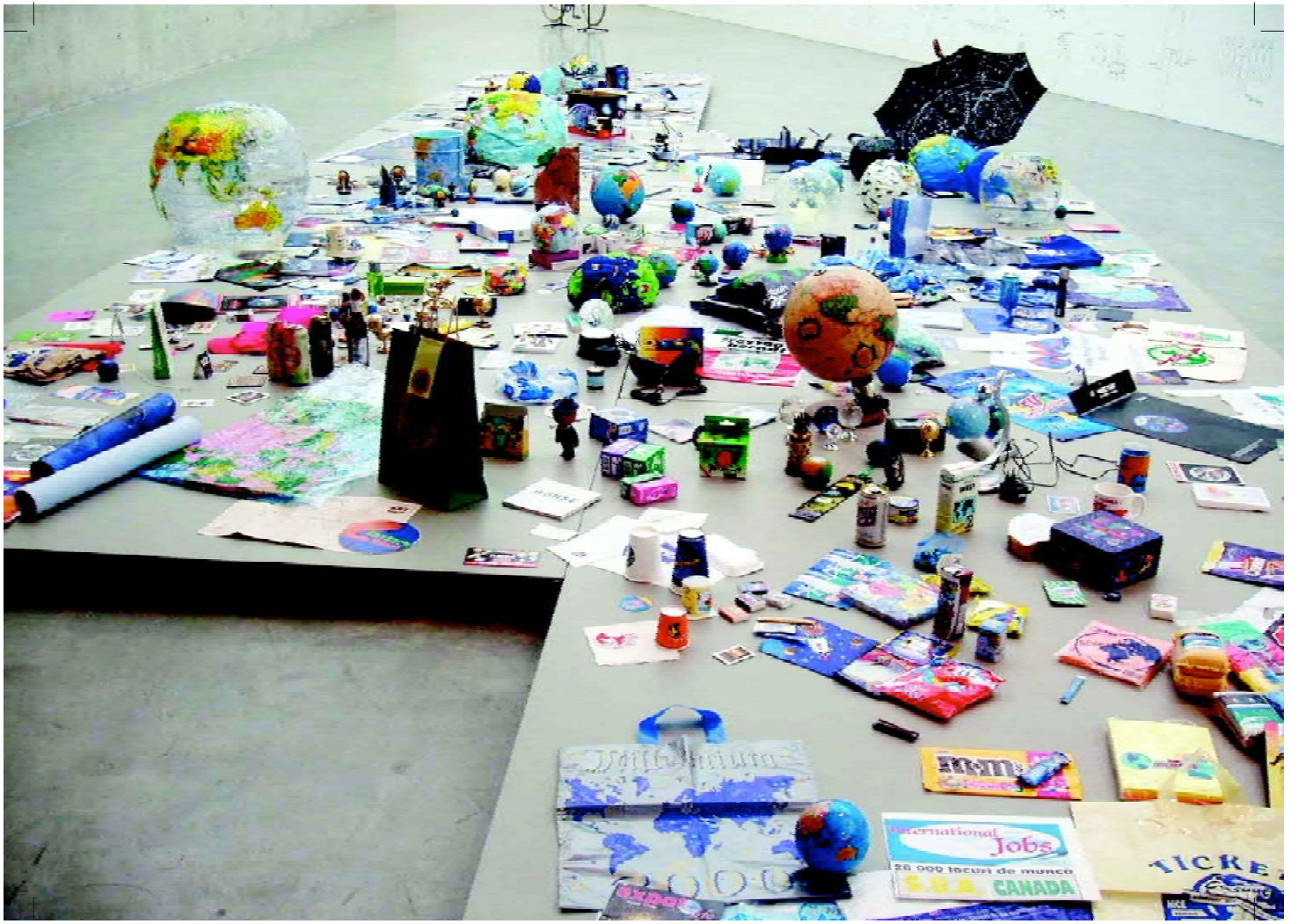
Lia Perjovschi

ROMANIA

"Globe Endless Collection" (1990-present)
The artist started the "Globe Endless Collection" as early as the fall of the Berlin Wall in 1989. The world of Socialist Romania and the Soviet Block Eastern Europe was so closed off, restrictive and limited in possibility that the new opening seemed like the beginning of a process of expansion (of mind and body) as well as of exploration of the whole world that will go on endlessly. In the collection of souvenirs where the image of the globe is always somehow present there are now thousands of objects – familiar and strange; funny and ridiculous; innocuous and ugly, etc. Yet the world, although now a much smaller place then it was in 1989, is not necessarily a better or a friendlier place – it is only a more global one...

The collection, represented in the show as a slide projection of a multitude of objects, is a metaphor for a concrete place though the place is as big as our entire planet. This place might appear as small as any of the tiny balls from "All periods in Capital" (by Chisa & Tká?ová) and highly unlikely to change; but it is also that place where many social experiments have been conducted (like the one of Real Socialism from before 1989) and just as many are likely to be tried out in the future.

International Jobs
28 000 locuri de munca
SUA CANADA

Luchezar Boyadjiev

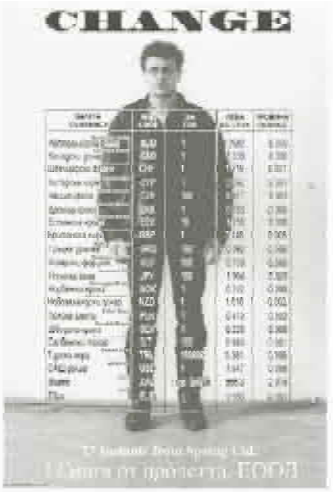
"GastARTbeiter" (2000)
1990'ların sonu sanatçı, kendi sanatsal biyografisi gelişir ve hep seyahat ederken, kazandığı paranın artmadığını fark etti. Öte yandan dünya kadar para da seyahatlerine, kataloglarına, estalasyonlarına ve üretim masraflarına harcanıyordu. Eseri dönen para üzerinedir;... Fatura ve fişler, değişik projelere ait belge dosyalarında saklanmaktadır. Çıkarılıp taranmışlardır. Sonra sanatçı kariyerine ne kadar para harcandığını hesaplamıştır.

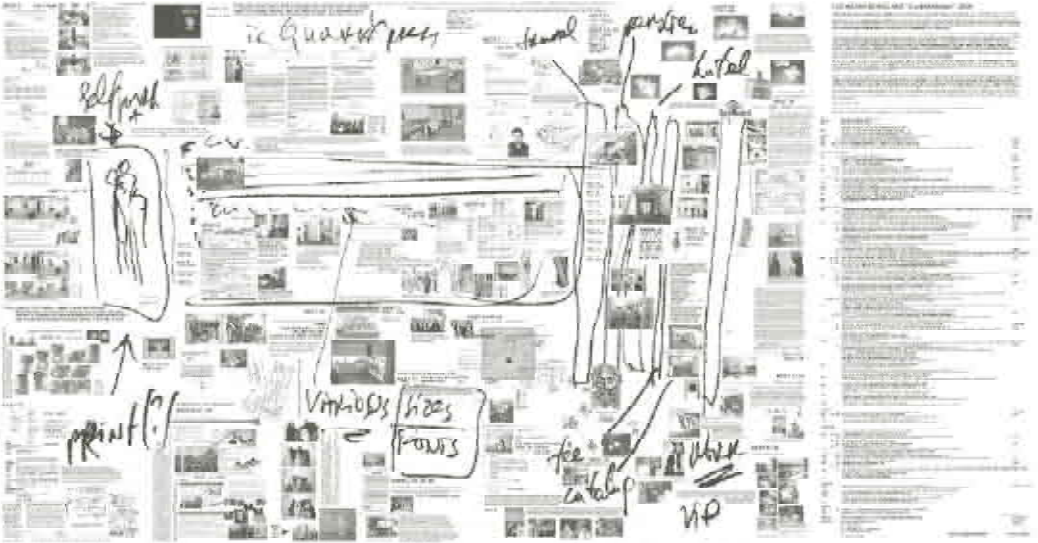
Luchezar Boyadjiev

BULGARIA

"GastARTbeiter" (2000)
At the end of the 1990ies the artist noticed that while his artistic biography is growing and he is traveling all the time, his financial prospects are actually not getting any better; while working a lot he was not able to support his family, and yet there was a lot of money spent on his travels, catalogues, installation and production costs, etc. The work is about money exchanged because of art but outside of the market; receipts and bills saved in documentation folders from specific projects (exhibitions, presentations, conferences, panels, etc.) were taken out and scanned. Then the artist calculated how much money was spent on his career – money that he does not actually see; money spent on hotels, tickets and other technicalities. The calculation covers some of the artist's projects between 1991 and 2000; the total sum of nearly 120 000 US dollars is not all but is exemplary as a question – why is money actually spent on art outside of the art market; what kind of exchange is going on in such cases; how much does an exhibition cost and to whom; why there are never artist to be seen around after the opening; who is paying and who is going to exhibitions; and so on. The print is like a condensed retrospective full of financial documents, photographs of works and installations, social photographs, gossip, memories, and comments. The life of art and artist is seen through the prism of money spent for the benefit of some unknown audience.

CHANGE

Nedko Solakov

"Anlaşma" (2002)
"Anlaşma" (2002) işlem sırasında paraya ne olduğunu anlatır... video eser "finans" alanında birikimlerin kayboluşu üzerinedir... burada bir "karşı" girişim de sanatçının sergiye katkısıdır. 1000 Danimarka kronluk bir para ABD dolarına, tekrar krona, tekrar dolara çevrilir. Döviz büroları arasında süregiden bu gitgel içinde tüm para "alış" ve "satış" oranları arasında buharlaşır gider...

Nedko Solakov

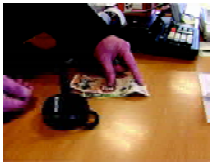
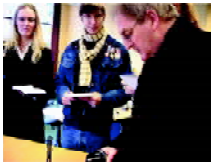
BULGARIA

"The Deal" (2002)
"The Deal" (2002) gives an answer to what happens to money when transactions take place... Rather, the video is about the process of disappearance of assets in the sphere of "finance"... Using the production money that he had been given for an exhibition in Denmark, the artist organized a small anti-profitable "enterprise"; the video work "documenting" the functioning of the "enterprise" was his contribution to the show. An initial sum of 1000 Danish Krone was exchanged by the artist's assistants into US dollars, then back into Krone and again into dollars. This going back and forth through money and currency exchange bureaus went on until the whole amount "evaporated" in the margins between the "sell" and "buy" rates. The video shows the whole process; it is a simple visual demonstration of how money disappears when "invested"...actually money was invested quite responsibly in this case because the end result is an art work...

From the point of view of economy the exchange is just a rudimentary and mechanical procedure devoid of trust value; in this work it is transformed into a "vanishing" act, much like the vanishing of assets worldwide just a short while ago...

Pravdoliub Ivanov

"Artık Kötümserlik Yok" (2002)
İyi haber "artık kötümserlik yok"! Kalite İsviçre peynirinin verdiği mesaj budur. Sanatçı delikleri yara bandıyla, kapatmıştır. Beyaz peynir 1989'a dek Bulgaristan'da bulunabilen tek peynirdir ve delikleri yoktur. Dolayısıyla, Berlin duvarının çöküşünden sonra bulunabilen İsviçre peynirinin delikleri bir ayıp olarak algılanır ve bandajlanır...

Deliklerin kapatılması bir tür iyimserliktir.

Pravdoliub Ivanov

BULGARIA

"Pessimism No More" (2002)
The good news is (or the bad news, if you can't afford to have Swiss cheese on the table...) - "Pessimism No More"! That is what the installation of prime pieces of Swiss cheese put on tables around the space makes abundantly clear! By the way - these might be the leftovers from the opening night cocktail party left for the viewers to finish up after the vernissage... The artist has bandaged the famous holes on the Swiss cheese with stripes of band-aid, with cotton balls and/or with plain bandages. Coming from a country where for half of his life Swiss cheese was scandalously unavailable, the artist is playing a tongue-in-cheek game with us. The white cheese (or Feta cheese, as it is known in the West...) made from cow, sheep, or buffalo milk, was the only kind of cheese available in Bulgaria until 1989; ...and it does not have holes – not then, not now; not in Turkey, Greece or Bulgaria not even in the USA! So, the holes on the Swiss cheese, when it became available after the fall of the Berlin Wall, were taken at face value – as a wound; as a kind of shortage; as a sign of imperfection; as a deficiency – all over again; a sign of betrayed expectations, and a negative indication about what was to come – a future full of holes...!

Naturally, covering the holes with band aid is a sign of optimism – the "wounds" are healed; there is hope after all; there is a solution to everything, even to a global crisis (not that the artist cares so much about the fate of the kind of wild capitalism, which has been developing in Eastern Europe after 1989)!

Stefan Nikolaev

"Cry Me A River" (2009)
Bazan para sadece bir fetiştir; "Cry me a river" (2009) filmindeki bankamatiğin yaldızlı kaplamaları kullanım değeri ile değişim değeri arasında büyük fark olduğunu bize hatırlatır.

Altın ver para görülebilir iken, kredi öyle değildir, güven de. Test edilen bankacılık sistemine olan güvenimizdir...

Stefan Nikolaev

BULGARIA

"Cry Me a River" (2009)
Sometimes fetish is all that money is all about, for some people at least. The gilded cast of an ATM machine from "Cry Me a River" (2009) is a useful reminder that there is a big difference between use value and exchange value. Money is just a common denominator, the lowest possible one. Gold is certainly higher up on the list of standards to measure wealth by but at ultimately it is nothing more then a metal that has been awarded a certain status... - it could have been bones, beads, pieces of mirror or any other shiny kind of an object... Not too long ago people had only gold and no money at all... well, some people. And certainly credit was something nobody had ever heard of (see the quote from Daniel Webster at the beginning of this text)

The Duchampian aura of "Cry Me a River" suggests reversibility of assets – money into gold, gold into money but ultimately it is questioning the very notion of visibility of value in a primordial and rather primitive way – while gold and cash is visible, credit is not, and trust most certainly isn't; while gold and cash are interchangeable as far as banking goes, trust and credit are not... It is our preconceived notion of trust in the banking system that is put to test here; it is the objectified and pseudo-democratic idea of wealth (seen as instant availability of cash to all...) that is treated with irony here.

Vadim Fishkin

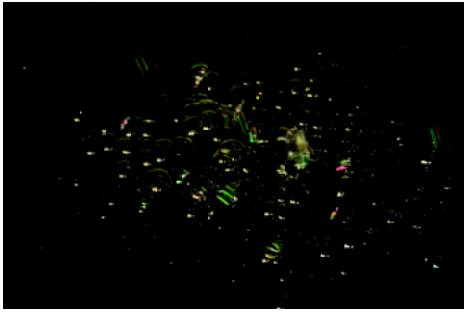
"Sihirli Düğme" (2007)
Bu estalasyon hem güvene hem de Harry Potter kitaplarında anlatılan ""sihirli dünya"ya gönderme yapar. Bir şeye güven ya da inanç mistik halden çıkarılır. Sanatçının yeşilimsi kafasından edinilen izlenim "sihrin olmadığıdır". Her şey yönlendirme, özel efektler ve sabun köpükleridir...

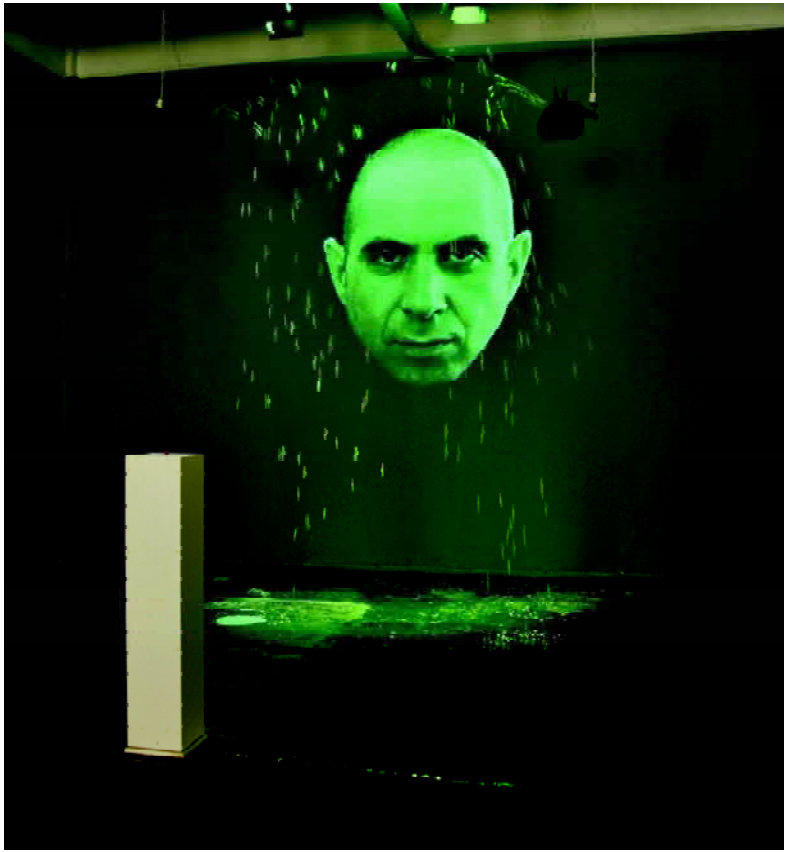
Vadim Fishkin

RUSSIA

"Magic Button" (2007)
This technical installation refers to both the general notion of trust and the "magical world" described in the Harry Potter books. Trust or belief in anything is being de-mystified. The message that the viewer is getting directly from the artist's rather greenish and Voldemort-like head is that there is "no magic"; that everything is only manipulation, special effects, and soup bubbles from a machine for theater effects. The viewer gets that message after pushing a small red button under a special light bulb, which is positioned next to a sign reading "magic button".

The installation puts the viewer in a situation similar to the experiments with the Pavlov's dog – a simple action is expected to get a simple result. The audience is pre-conditioned to get instant gratification from Hollywood movies, or from the world of finance, for instance, which so far has looked to the normal person like a world of magic and magical creatures capable of doing wonders... However, the push of the button that has to do the magic leads to exactly the opposite effect in this installation – there is just no magic, one should trust only in him or herself; there is no magic in either the social world or the world of finance; in the movie business or anywhere...

Vikenti Komitski

a/ "Tekrar Birlikte. Kalıt" (2010)

Bu dünya haritasında kıtalar, milyarlarca yıl önce olduğu gibi tekrar biraradadır. Sanatçı dünyanın beklenen ama kaybolmuş birliğini anlatır...

b) "Petrol Tepe Noktaları" (2010)

Estalasyon insani ve doğal kaynakların sömürülmesiyle edinilen servet ve kârlara doğrudan bir yorumdur. Her ekranda benzin istasyonları infilak eder. Bu sembolik olarak petrol fiyatlarının "zirve yaptığı" dönemlere işaret eder.
.

Vikenti Komitski

BULGARIA

a/ "Together Again. Sequel" (2010)

In this map of the world the continents are brought back together as they may have been billions and billions of years ago before the landmass of the Earth started drifting apart. With this retro-utopian rendering of the notion of togetherness, understanding, and trust the artist has produced a powerful visualization of the desired but lost unity of the world; of the world at the time of the Tower of Babylon. The physical (but symbolic) removal of the distances between the different parts of the world is reminiscent of the "power" of money, or "bucks", to "untie" people...

b/ "Peaks of Oil" (2010)

The video installation of 6 small screens is a direct comment on the abuse of natural resources, on wealth and on profits made from exploitation of both human and natural resources. All six video clips in this work represent less-then-30-seconds long segments form famous Hollywood films. All six video clips present scenes where gas stations are exploding to a glaze of visual effects and symbolic satisfaction – referring to the period when the price of oil and gas is "peaking", the images of oil and gas stations in the installation are literally "peaking" in the sense of exploding.

Wael Shawky

"Telemaç Mahalle" (2008)
Bu film sanatçının memleketi olan Mısır'da İskenderiye'nin bir dış mahallesinde çekildi. Sanatçı çeşitli kültürler arasında farklılık ve kimlik yönlendirilmesi konularıyla ilgilenmektedir. Kültürlerarası güven ve güvensizlik onun için sürekli bir ilgi konusudur. Bu filmde bir yerel heavy metal grubu mahalle dışından seyircilere konser verir. Her iki grup arasındaki iletişim kopukluğu acı biçimde vurgulanır... Oysa seyirciler de grup üyeleri de aynı sosyal çevreden gelmektedir.

Wael Shawky

EGYPT

"Telematch Suburb" (2008)
This film was made in a suburb of Alexandria in Egypt, the artist's home town. The artist deals with differences and identity manipulation between various cultures. For him the cross cultural trust or mistrust is an issue of constant concern. In this work a local heavy metal rock band was invited to perform on a makeshift stage in front of an audience composed of the residents of the suburb, in fact a small oasis south of the city. While the film plays on the performance elements of a certain culture it makes painfully visible the lack of communication between two groups of people that are in fact coming from a shared background - the "contemporary" group entertains the "traditional" one and the latter is distinctly unimpressed. There is a total lack of communication.

This film summarizes how hard it is to have the confidence in each other even when trust is supposedly present – after all, the rock musicians and the people from the oasis are of the same background; imagine what it might be like if the band was from the West Coast of the USA or from the clubs of Seoul...

Teşekkürlerimiz
Gratitude to:

Galerija Gregor Podnar, Ljubljana / Berlin
Gregor Podnar Ljubljana / Berlin Galeri'sinin izniyle

Federico Luger, Milan
Federico Luger, Milano

videoart.ch
videoart.ch

Klosterfelde Berlin
Klosterfelde Berlin Galeri'sinin izniyle

Gallery Michel Rein, Paris
Michel Rein Galeri'sinin izniyle, Paris

Institute of Contemporary Art-Sofia
Sofya Çağdaş Sanat Enstitüsü

Teşekkür Listesi
Our Special Thanks to

Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu/Dışişleri Bakanı
Minister of Foreign Affairs

Hayati Yazıcı/Devlet Bakanı
Minister of State

Şekip Avdagiç/Ajans Başkanı
Agency CEO

Mehmet Gürkan/Genel Sekreter Yrd.
Vice Secretary of Mayor

Gümrük Md.
Office of Customs

Nevzat Bayhan/Kültür AŞ. Gn. Md.
General Manager, the Culture Co.

Ahmet Akif Koçyiğit/Genel Sekreter Yrd.
Vice Secretary of Mayor

Istanbul 2010
EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE
AVRUPA KÜLTÜR BAŞKENTİ

İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti
SANAT LİMANI

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

KÜLTÜR A.Ş.